

คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
The quality of student's life in Songkhla Rajabhat University

ทัศนา เมฆเวียน^{1*}

Tusana Mekvien^{1*}

^{1*}อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

^{1*}A Lecturer, Faculty of Sciences and Technology, Songkhla Rajabhat University,
Mueang, Songkhla. 90000

ผู้นิพนธ์ประสานงาน : หมายเลขโทรศัพท์ 08-1742-2342 และ E-mail : tmekvien@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ระดับ คุณภาพชีวิต ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จาก 7 คณะ จำนวน 7,826 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 3 กำลังศึกษาคณะวิทยาการจัดการ คณะเนนเฉลี่ยสะสม อยู่ระหว่าง 2.00-2.50 รายได้โดยเฉลี่ยเดือนละ 3,001-5,000 บาท รายได้โดยเฉลี่ยของผู้ปกครองเดือนละ 10,001-50,000 บาท บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคใต้ พักหอพักเอกชน/อพาร์ทเมนท์/บ้านเช่า และนับถือศาสนาพุทธ
- 2) คุณภาพชีวิตของนักศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลและโดยภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง
- 3) ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
- 4) ข้อมูลส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ คณะเนนเฉลี่ยสะสม รายได้ของผู้ปกครอง และที่อยู่ปัจจุบันของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ในขณะที่ข้อมูลส่วนบุคคลในบางประเด็นมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ภูมิลำเนาเดิม และการนับถือศาสนา

คำสำคัญ : คุณภาพชีวิต นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Abstract

This survey research aimed to study in Songkhla Rajabhat University (SKRU) students in these areas: the personal data, the quality of life levels, the need to improve the quality of life and finally the relationship between the personal data and the quality of life levels. The whole population in this research was 7,826 undergraduates who enrolled in the first semester of the academic year 2010 from 7 faculties. The respondents selected by stratified random sampling method were 400. The data were analyzed by using frequency, mean, standard deviation and Chi Square.

The results showed that

- 1) Most respondents were the 3rd year male students from the Faculty of Management Science. Their GPAs (grade point average) were between 2.00-2.50. Their average allowance per month was between 3,001-5,000 baht. Their parents' average income per month was between 10,001-50,000 baht. Their parents live together. The student's hometown was mainly in the southern part of Thailand. Students stayed in private hostels, apartments and rented houses. Most students were Buddhists.
- 2) The quality of life both individually and a whole was at the moderate level.
- 3) The needs to improve the quality of life as a whole was at the moderate level.
- 4) The personal data such as gender, age, GPAs, the parents' income and their current accommodations and the levels of student's life quality was not correlated whereas some issues of the personal data, e.g. years of studying, the faculty they belonged to, the allowance, the parents' marital status, their hometown and the religions were related to their quality of life levels.

Keywords : The quality of life, Students in Songkhla Rajabhat university

บทนำ

“...ถ้าหากว่าประชาชนในประเทศใดมีความสุข มีความอยู่เย็นเป็นสุข คือ มีความเป็นอยู่ที่สบาย ก็หมายความว่าประเทศนั้นมีความมั่นคง ภูมิภาคไหน มีประเทศที่มีความมั่นคงดีอย่างนี้ เป็นภูมิภาคที่มีกำลังแข็งแรง...”

พระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ.2537 (สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7, 2552) ที่อัญเชิญมานี้ อธิบายถึงคุณค่าของการมีความสุขได้ชัดเจน การที่ประชาชนจะมีความสุขได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม จึงอาจกล่าวให้เข้าใจได้ว่า “คุณภาพชีวิตคือการมีชีวิตที่มีความสุขนั่นเอง” (มานพ เอกจริยวงศ์, 2549, น.1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีบทบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนไว้ในมาตราต่าง ๆ ดังนี้

มาตรา 52 เด็กและเยาวชนมีสิทธิในการอยู่รอดและได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตามศักยภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

มาตรา 79 รัฐต้องให้ความสำคัญและคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

มาตรา 80 (1) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและการศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

มาตรา 85 (5) ส่งเสริม บำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน

จากรัฐธรรมนูญในมาตราข้างต้นจะเห็นได้ว่า รัฐเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ไว้อย่างชัดเจน ปัจจัยที่ทำให้คนมีคุณภาพได้ก็คือการศึกษา การศึกษาที่ดีนอกเหนือจากการสร้างคนให้มีสติปัญญาและเป็นคนดีแล้วยังสร้างให้คนมีความสุขด้วย เมื่อเด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุขจะทำให้เด็กเรียนรู้ที่จะดำรงชีวิตอย่างมีความสุข คิดถึงประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เป็นคนที่มีความสุขที่จะช่วยเหลือผู้อื่นให้มีความสุขในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เป็นคนที่มีความสุขที่จะทำงาน (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2543, น.1)

สถาบันการศึกษาคควรเป็นสถาบันที่มีบทบาทหน้าที่ในการหล่อหลอมและให้การศึกษาแก่คนในสังคม โดยการเป็นแบบอย่างของการมีสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ที่ดี สอนคนที่แตกต่างกันทั้งในด้านวัฒนธรรม และชีวิตความเป็นอยู่ให้อยู่ร่วมกันด้วยความเคารพและเข้าใจกัน ตลอดจนสามารถยอมรับความแตกต่างที่หลากหลายในสังคม แต่ก่อนที่จะทำสิ่งเหล่านี้ได้ สิ่งแรกที่สถาบันการศึกษาจะต้องทำคือการรับรู้ถึงการดำรงอยู่ของคนที่มีความแตกต่างหลากหลาย พยายามเปิดโอกาสให้คนทุกคนได้มีตัวตน มีที่ยืนอยู่ในสังคมอย่างเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ และช่วยสร้างความมั่นใจให้กับคนทุกคนเมื่อเขาต้องก้าวออกไปสู่โลกภายนอกอันกว้างใหญ่ (นุชรี วงศ์สมุท, 2549, น.1)

ด้วยเหตุที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การกระจายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยพัฒนาสถาบันให้มีศักยภาพ และประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามภารกิจอันได้แก่ การจัดการศึกษา วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมการปรับปรุงถ่ายทอดและการพัฒนาเทคโนโลยี การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูและบุคลากรประจำการ เพื่อสร้างเสริมและเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้ประชาชนรักและเป็นสถาบันของประชาชน (มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2552, น.2) ผู้วิจัยจึงมีความ

ประสงค์ที่จะศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อม กับข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาในด้านเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ระดับผลการศึกษา ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา รายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของบิดาและมารดา สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ภูมิลำเนาเดิม และที่อยู่ปัจจุบันระหว่างศึกษา รวมทั้งความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สมมติฐานของการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จาก 7 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 7,826 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Taro Yamane, 1970 อ้างถึงใน บุญธรรมกิจปริดาภิสุทธิ, 2551, น.71) ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ที่ความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้คณะเป็นตัวแบ่งชั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ภูมิลำเนาเดิม ที่อยู่ปัจจุบันระหว่างศึกษา และการนับถือศาสนา จำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อยฉบับภาษาไทย (WHOQOL - BREF - THAI) ของนายแพทย์สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสวนปรุง

จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's scale) ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 26 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's scale) ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 20 ข้อ

จากการทดลองใช้แบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นในระดับดี และแบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นในระดับดีเช่นเดียวกัน ในขณะที่ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 ถือว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นในระดับดี

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละคณะตามที่กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ คัดเลือกเฉพาะฉบับที่ถูกต้องและสมบูรณ์เท่านั้น และนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยการหาความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

ผลการวิจัยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย มีอายุ 20-21 ปี รองลงมาอายุมากกว่า 21 ปี และอายุ 18-19 ปี ตามลำดับ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รองลงมาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการ รองลงมาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา อยู่ระหว่าง 2.00-2.50 รองลงมาคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.00 คะแนนเฉลี่ย 3.01-3.50 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 และคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 3.50 ตามลำดับ

รายได้โดยเฉลี่ยของนักศึกษาส่วนใหญ่ เดือนละ 3,001-5,000 บาท รองลงมาต่ำกว่า 3,001 บาท และมากกว่า 5,000 บาท ตามลำดับ รายได้โดยเฉลี่ยของผู้ปกครองส่วนใหญ่ เดือนละ 10,001-50,000 บาท รองลงมาต่ำกว่า 10,001 บาท และมากกว่า 50,000 บาท ตามลำดับ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง บิดามารดาอยู่ร่วมกัน รองลงมาบิดาและมารดาหย่าร้างกัน บิดาและมารดาแยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง บิดาถึงแก่กรรม มารดาถึงแก่กรรม และบิดาและมารดาถึงแก่กรรม ตามลำดับ

ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในภาคใต้ยกเว้น 3 จังหวัด รองลงมาอยู่ในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส ที่อยู่ระหว่างกำลังศึกษานักศึกษาอยู่หอพักเอกชน/อพาร์ทเมนท์/บ้านเช่า รองลงมาอยู่

กับบิดามารดา อยู่บ้านญาติ และอยู่หอพักภายในมหาวิทยาลัย ตามลำดับ และนักศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ตามลำดับ

2. คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาเป็นรายบุคคล และโดยภาพรวม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่า ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาด้านสุขภาพกาย และด้านสัมพันธภาพทางสังคมตามลำดับ ในขณะที่ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3. ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวม พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านจิตใจตามลำดับ ในขณะที่ด้านสุขภาพกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

4. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม รายได้ของผู้ปกครอง และที่อยู่ปัจจุบันของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ในขณะที่ข้อมูลส่วนบุคคลในบางประเด็นมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม ขณะที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกาย ด้านจิตใจ และด้านสัมพันธภาพทางสังคม รายได้ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม และการนับถือศาสนาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เรียงตามลำดับดังนี้ ควรปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้ดีขึ้น ควรพัฒนาบุคลากรให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้น ระบบเสียงตามสายยังไม่ทั่วถึง ควรปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มากยิ่งขึ้น ควรมีสถานที่พักผ่อนเพิ่มมากขึ้น ควรดูแลรักษาความสะอาดในมหาวิทยาลัยให้มากยิ่งขึ้น อุปกรณ์ทางเทคโนโลยียังไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา อยากให้มีสถานที่ออกกำลังกายที่ดี สำนักวิทยบริการควรเปิดเครื่องปรับอากาศเร็วขึ้นกว่าเดิม ควรส่งเสริมให้นักศึกษาหารายได้ระหว่างเรียน และควรมีสถานที่จอดรถเพิ่มมากขึ้น

คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์ของงานกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาด้านความรู้ ทักษะและคุณธรรม สามารถเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีโดยเรียนรู้จากการทำกิจกรรม ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมที่หลากหลายตามความต้องการและความสนใจ และเพื่อยกระดับการให้

บริการและสวัสดิการแก่นักศึกษาที่หลากหลายได้มาตรฐาน จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวครอบคลุมองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สัมพันธภาพทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม แต่กิจกรรมที่ดำเนินการจริงอาจจะไม่ได้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาอย่างทั่วถึงและตรงความต้องการของนักศึกษา จึงทำให้คุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุขศรี สงวนสัตย์ (2552, น.บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของญาดา โตสมบัติ และสุภาพ ฉัตรภรณ์ (2549, น.6) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่องทักษะชีวิตในครอบครัวกับคุณภาพชีวิตของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร พบว่านิสิตนักศึกษาเกือบทั้งหมดมีคุณภาพชีวิตในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พบว่ามีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสัมพันธภาพทางสังคมและด้านจิตใจตามลำดับ ในขณะที่ด้านสุขภาพกาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ต้องการให้ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค การปรับปรุงภูมิทัศน์ และมีสถานที่พักผ่อนเพิ่มมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุขศรี สงวนสัตย์ (2552, น.บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่านักศึกษามีความต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ในด้านอาหารและโภชนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการได้รับบริการพื้นฐาน และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ คะแนนเฉลี่ยสะสม รายได้ของผู้ปกครอง และที่อยู่ปัจจุบันของนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาตนเองของกองพัฒนานักศึกษาอย่างทั่วถึง และนักศึกษาที่รายได้ของผู้ปกครองน้อยสามารถใช้บริการของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้อย่างทั่วถึง ทำให้นักศึกษาไม่มีปัญหาในเรื่องภาระค่าใช้จ่ายในระหว่างการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิรัศมี วชิรโชติ (2540, น.บทคัดย่อ) เรื่องคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทยมุสลิมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กรณีศึกษาโรงเรียนมูลนิธิอาชีวะสถาน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พบว่า เพศ ระดับการศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ย และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตของนักเรียน ในขณะที่ข้อมูลส่วนบุคคลในบางประเด็นมีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม ทั้งนี้จะเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่สูงขึ้นมีภาระในด้านการเรียนมากขึ้น และต้องฝึกทักษะเพื่อให้มีความพร้อมในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานประกอบการจริง ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยได้อย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีแรก ๆ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิรัศมี วชิรโชติ (2540, น.บทคัดย่อ) ที่พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา

นอกจากนี้คณะที่ศึกษาของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านสุขภาพกายด้านจิตใจและด้านสัมพันธภาพทางสังคม รายได้ของนักศึกษามีความ

สัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม สถานภาพสมรสของผู้ปกครองนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม และการนับถือศาสนาของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษาโดยรวม และคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม ที่เป็นเช่นนี้เพราะการดูแลนักศึกษาในด้านต่าง ๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาบางส่วนเป็นความรับผิดชอบของแต่ละคณะวิชา ซึ่งอาจมีนโยบายและแนวทางในการพัฒนานักศึกษาที่แตกต่างกัน ในขณะที่นักศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องการนับถือศาสนา ภูมิลำเนาเดิม และสภาพของครอบครัว ทำให้มีความแตกต่างกันในด้านความเชื่อ และการปฏิบัติศาสนกิจ และวัฒนธรรมการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเจาะลึกให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจนยิ่งขึ้นในเรื่องของความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เพื่อเอื้อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ดีขึ้น และมหาวิทยาลัยควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

สรุป

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา รายได้ของนักศึกษา สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง ภูมิลำเนาเดิม และการนับถือศาสนา มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คำตัน บุญมณี. (2545). **คุณภาพชีวิตของประชาชนในกำแพงนครเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ญาดา โดสมบัติ และสุภาพ จัตราภรณ์. (2549). **ทักษะชีวิตในครอบครัวกับคุณภาพชีวิตของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร**. วารสารคหเศรษฐศาสตร์. 49(3), 6-12
- ธรรมบุญ พระงาม. (2550). **การศึกษาคุณภาพชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก**. พิษณุโลก : ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยพิษณุโลก.
- นุชรี วงศ์สมุท. (2549). **สถาบันการศึกษา : สถาบันแห่งการหลอมสร้าง “ความเป็นอื่น” สืบค้นวันที่ 10 ธันวาคม 2552**, จาก <http://www.thaingo.org/cgi-bin/content/Content2/show.pl?0424>

- บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2540. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (2552). **เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย**. สืบค้นวันที่ 15 ธันวาคม 2552, จาก <http://www.skru.ac.th/about/history.php>
- มานพ เอกจริยวงศ์. (2549). **คุณภาพชีวิต**. สืบค้นวันที่ 5 มกราคม 2553, จาก http://www.swu.ac.th/royal/book_6/B6c1t1.html
- ศศิรัศมี วชิรโชติ. (2540). **คุณภาพชีวิตของนักเรียนไทยมุสลิมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม : กรณีศึกษาโรงเรียนมูลนิธิอาชีวะสถาน อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี**. สืบค้นวันที่ 10 ธันวาคม 2552 จาก <http://www.ssde.nida.ac.th/ResearchSD/Ex.SDRsearch/40/Sasi-Wach.pdf>
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). **ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้แก้ไขได้**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7. (2552). **พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของในหลวง**. สืบค้นวันที่ 10 ธันวาคม 2552, จาก http://www.ch7.com/news/news_speech.aspx
- สุขศรี สงวนสัตย์. (2552). **คุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**. ปทุมธานี : ฝ่ายแนะแนวการศึกษาและอาชีพ กองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.